

بنای آب انبار

در مجاورت درگاه ورودی مزار شیخ جام آب انباری آجری قرار دارد . بر طبق کتیبه موجود و ماده تاریخ مصرع آخر ابیات ، بنا در سال 1010 ه ق به سعی و اهتمام شخصی به نام « فیروز جنگ ابن حسین » از بزرگان دوران شاه عباسی صفوی ساخته شده است . اما ورودی و پاشیر آن متعلق به اوایل دوران معاصر است . در کتیبه زیر پوشش ایوان با خط نستعلیق برجسته به قلم علیرضا عباسی از خوش نویسان مشهور این دوره نوشته شده است .

در زمان شه جهان عباس فخر اولاد سید کونین
یکی از بنده گان درگاهش خان فیروز جنگ ابن حسین
ساخت حوضی برای تشنه لبان که از آن جام یافت زینت و زین
بی تاریخ این خجسته بنا که بود آب زندگانی را عین
زد صلا خضر جام کی تشنه « دم آبی بخور بیاد حسین »

کتبه العبد المذنب علیرضا عباسی غفر و ذنوبه

کتیبه دیگر این آب انبار اشاره به مرمت آن در دوره ناصر الدین شاه قاجار دارد.

« هو ساعی تعمیر جدید و کتبه مرتضی الجامی الاحمدی علی بد الحقیق المذنب استاد امام قلی همدانی در ابتدا جلوس نصر الدین شاه قاجار 1262 ه ق »

علاوه بر بنای آب انبار ایوانچه هایی که در طرفین و فضاهایی که در بخش فوقانی ایجاد شده احتمالاً بارانداز و محل بیتوته مسافران ، ارادتمندان و زائران شیخ جام بوده است . از طرفی بناهای ساخته شده بر روی آب انبار گویا تا 90 سال پیش به عنوان مکتب خانه مورد استفاده قرار گرفته و از آن به بعد مکانی برای اسکان مدرسین و متعلمین شده است . و در حال حاضر به عنوان مکان اداری میراث فرهنگی تربتجام شناخته می شود . امروزه با سلسله تغییراتی که در فضای آب انبار به ویژه در مخزن آن صورت گرفته این مکان تبدیل به دفتر تولید مزار شیخ الاسلام احمد جام شده و قسمت پایین آن تبدیل به کتابخانه گردیده است.

